

[Ove Hansen.]

imidlertid alt sammen penge, og det belaster i betydelig grad kommunernes udgifter. Med rimelighed kunne man vel forvente, at ministeren for offentlige arbejder med sit lovforslag stillede kommunerne gunstigere. Det gør han imidlertid ikke. Kommunerne bliver nu ringere stillet. Ved forslaget er der ikke tale om en løsning, der tilvejebringer mere retfærdighed; der er rent og skært tale om nedskæring, en nedskæring på 33 $\frac{1}{3}$ pct. Mener regeringen virkelig at kunne byde kommunerne i dag sådanne vilkår?

Vi har måske i dag 3 gange så mange motorkøretøjer som i 1958, da loven om vejtilskud blev til. Med god grund kunne man vel forvente, at kommunerne ville få en større andel af motorafgifterne. I 1958 udgjorde motorafgifterne ca. 800 mill. kr. Nu er de vist oppe på over 3 milliarder kr. Det er et spørgsmål, om ikke disse afgifter mere skulle komme trafikken til gode end statskassen. Regeringen har en anden opfattelse, derfor skærer den vejrefusionerne ned.

En nedskæring af vejrefusionerne med en tredjedel rammer ikke med samme virkning i alle landets kommuner. Udviklingskommunerne, der har særlig store vejudgifter, rammes unødigt hårdt, og for amtskommunernes vedkommende betyder nedskæringen, at amtskommunens udgift fordobles.

Kommunernes udgifter til vejvæsenet kan variere stærkt fra kommune til kommune, ligesom det også inden for den enkelte kommune kan variere stærkt fra år til år. I Odense f. eks. udgjorde vejudgifterne i 1966-67 73 kr. pr. indbygger, i forstadskommunen Paarup 92 kr. pr. indbygger, medens en anden forstadskommune til Odense, Lumby kommune, havde en udgift på 207 kr. pr. indbygger. Så stærkt kan udgifterne variere, selv om der naturligvis for den sidstnævnte kommunes vedkommende var tale om særlig store vejarbejder netop i det år.

I amtskommunerne vil nedskæringen være særlig mærkbar, idet tilskuddet reduceres fra 75 pct. til 50 pct. Jeg tror, at det i Københavns amt vil betyde en merudgift for amtskommunen på henved 10 mill. kr., i Holbæk amt en merudgift på godt 5 mill. kr., og således kunne jeg nævne mange eksempler.

Det var en nedskæring, men derved hører overraskelserne ikke op. Regeringen foreslår — hvor mærkeligt det end kan lyde — at nedskæringen skal finde sted straks, få dage efter at loven er vedtaget, det vil sige fra den 1. april i år.

Jeg forstår ikke, at regeringen vil byde vore kommunalfolk sådanne vilkår. I tillid til den gældende lov har kommunerne nu udarbejdet deres budgetter for det nye regnskabsår, det, der indledes 1. april i år. I amtskommunerne skal grundskyldpromillerne forhøjes, hvis de da ikke allerede har nået den maksimale højde, og sognekommunerne generes på to måder; dels skal de forhøje deres egne udgifter, dels kommer de til at yde et større tilsvarende til amtskommunen. Det er ikke underligt, at der i kommunale kredse er stor utilfredshed med regeringens lovforslag på dette punkt.

Hvorfor denne ekspresnedskæring? Hvorfor ikke vente til næste år, når alle andre ændringer i forbindelse med byrdefordelingen eventuelt skal finde sted? Jeg har i regeringspressen set som en begrundelse for lovens omgående ikrafttrædelse, at mange kommuner antagelig ville sætte ekstraordinære vejarbejder i gang i år, dersom ikrafttrædelsen blev udskudt til næste år. Jeg synes egentlig, det er en ejendommelig begrundelse. Har man ikke større tillid til vore kommunalfolk? Det ville være rart at høre regeringens virkelige begrundelse for lovens omgående ikrafttræden.

Når jeg nu har gjort disse kritiske bemærkninger om dette lovforslag og dets urimelige virkninger, vil regeringen formentlig svare, at areal/indbyggertilskud og skattegrundlagstilskud muligvis vil opveje skævhederne. Jeg tvivler derpå. I nogle tilfælde vil tilskuddene gavne — det erkender jeg — men jeg tror, kun få kommuner vil få del i areal/indbyggertilskud, og for amtskommunernes vedkommende vil måske kun halvdelen få nytte af skattegrundlagstilskud. Men ét gælder i hvert fald for det kommende år: alle kommuner, også amtskommuner, vil blive ringere stillet, idet såvel areal- som skattegrundlagstilskuddene først træder i kraft fra 1. april 1970. Det er kun staten, der vil få gavn af at sætte lovforslaget i kraft omgående.

Mit parti kan ikke medvirke til dette lovforslags vedtagelse. Vi må afvise det til ved-